

baggrund af en aftale indgået af fem partier, en aftale, der efter vores opfattelse gør en dårlig traktat endnu værre.

Derfor er det selvfølgelig også med forbløffelse, vi så resultatet af SF's urafstemning, ikke mindst fordi der på de områder, hvor det er en dårlig traktat – det er først og fremmest de områder, der vedrører liberalisering, privatiseringer, handelspolitikken, indgreb over for velfærd og social sikring – gives EU mere magt i traktaten. Og med aftalen mellem de fem partier knyttes der så det til, at beslutningen om at fjerne vetoet på disse afgørende områder nu ikke længere skal træffes af den danske befolkning ved folkeafstemning, men gennem en aftale mellem de fem partier, hver gang der dukker et område op. Da de fem partier formoder, at de stadig væk vil have flertal i Folketinget, er beslutningen dermed truffet, når de har truffet en aftale f.eks. om at afskaffe vetoet på områder, der f.eks. kan berøre de direkte indkomster, den sociale sikring og vandrende arbejdstagere – en lang række spørgsmål, som er fuldstændig centrale for velfærden i Danmark.

Derfor er det overhovedet ikke overraskende for os i Enhedslisten, at statsministeren og udenrigsministeren er jublende lykkelige over den traktat. Det er jo klart. Den traktatfæster den politik, som de to ministre fører: en nyliberalistisk og konservativ politik. Det er der ikke noget forbløffende i, men at partier, som siger, at de er modstandere af den politik, går ind og godkender den, er på det nærmeste forbløffende, vil jeg sige.

Det er så vilkårene for debatten, det er der, den tager sit udgangspunkt. Så er der oven i købet også en forpligtelse i forfatningstraktaten til, at Danmark skal øge sit militærbudget. En oprustningspligt bliver man bundet til i traktaten. Den har statsministeren forsøgt at bortforklare, det gøres også i aftalen, men unægtelig på yderst let gennemskuelig vis.

Det ønsker vi der skal være en god offentlig debat om. Derfor vil vi gerne have, at traktaten bliver udsendt til alle landets husstande som indledning til debatten, så man kan have lejlighed til at læse alle disse paragraffer, der er et angreb på vores velfærd, og gerne, hvis regeringen ønsker det, med den her aftale som bilag. Det er kun rimeligt, at man også får mulighed for at læse den. Det vil vi gerne have ud.

Vi er samtidig helt imod de tanker, der nu kommer fra Poul Nyrup Rasmussen og andre jafolk i Europa-Parlamentet, der vil have fremryk-

ket afstemningen, så den kan foregå her i foråret i huj og hast. Sådan at Danmark, siger de, kan komme ind på banen som jaland. Det ville ikke være sjovt at se på, men det ville først og fremmest ikke være demokratisk, for vi skal have en ordentlig debat. Jeg mindes altså også, at statsministeren har lagt op til, at det først bliver til næste år.

Så skal der selvfølgelig afsættes penge til saglig oplysning og debat, og disse penge skal fordeles ligeligt og ikke sådan, som det er sket med de EU-oplysningsmidler, der lige er truffet beslutning om på finansloven, hvor jasiden rendte med det hele. Så vi vil fremsætte følgende:

Kl. 15.20

Forslag til vedtagelse

»Folketinget finder, at debatten forud for folkeafstemningen i 2006 om forslaget om en ny EU-forfatningstraktat bør forberedes gennem et omfattende oplysningsarbejde, og derfor beslutter Folketinget,

- at der skal afsættes yderligere 25 mio. kr. til debat og oplysning i perioden frem til folkeafstemningen, og at disse midler skal fordeles med ligelig adgang for jasangere og nejsangere, samt
 - at der skal gennemføres en husstandsomdeling af forslaget om en ny forfatningstraktat.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 25).

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Herefter går vi over til ordførerrækken, og det er så fru Charlotte Antonsen.

Charlotte Antonsen (V):

Jo flere der deltager ved forhandlingsbordet, jo mere interessant og jo mere nuanceret bliver debatten. Det gælder selvfølgelig også for debatten om EU's fremtid. I Venstre synes vi, det er en god aftale om Danmark i det udvidede EU, vi nu skal drøfte, og vi er i særlig grad glade for, at SF som noget nyt, om jeg så må sige, er kommet op af skyttegraven og nu er med på banen, når EU's fremtid og dansk europapolitik skal debatteres. Det er et historisk skridt – tak for det.

Der har i alt for lang tid været ført skyttegravsrig mellem jupartier og jabevælgelser på den ene side og nejpartier og nejbevælgelser på